

اسلاید شماره ۱

کنون ای خردمند وصف خرد بدین جایگه گفتن اندر خورد کنون تا چه داری بیار
از خرد که گوش نیوشنده زو برخورد خرد بهتر از هر چه ایزد بداد ستایش خرد را
به از راه داد خرد رهنمای و خرد دلگشای خرد دست گیرد به هر دو سرای ازو
شادمانی وزویت غمیست وزویت فزونی وزویت کمیست خرد تیره و مرد روشن
روان نباشد همی شادمان یک زمان چه گفت آن خردمند مرد خرد که دانا ز گفتار
از برخورد.

کسی کو خرد را ندارد ز پیش دلش گردد از کرده خویش ریش هشیوار دیوانه
خواند ورا همان خویش بیگانه داند ورا ازویی به هر دو سرای ارجمند گسسته
خرد پای دارد ببند خرد چشم جانست چون بنگری تو بی چشم شادان جهان
نسپری نخست آفرینش خرد را شناس نگهبان جانست و آن سه پاس سه پاس
تو چشم است و گوش و زبان کزین سه رسد نیک و بد بی گمان خرد را و جان
را که یارد ستود و گر من ستایم که یارد شنود حکیمان چو کس نیست گفتن چه
سود ازین پس بگو کافرینش چه بود تویی کرده کردگار جهان ببینی همی آشکار

و نهان به گفتار دانندگان راه جوی به گیتی بیوی و به هر کس بگوی ز هر دانشی
چون سخن بشنوی از آموختن یک زمان نغوی چو دیدار یابی به شاخ سخن
بدانی که دانش نیاید به بن.

از آغاز باید که دانی درست سر مایه گوهراں از نخست که یزدان ز ناچیز چیز آفرید
بدان تا توانایی آرد پدید سرمایه گوهراں این چهار برآورده بی رنج و بی روزگار یکی
آتشی برشده تابناک میان آب و باد از بر تیره خاک نخستین که آتش به جنبش
دمید ز گرمیش پس خشکی آمد پدید وزان پس ز آرام سردی نمود ز سردی همان
باز تری فزود چو این چار گوهر به جای آمدند ز بهر سپنجی سرای آمدند گهرها
یک اندر دگر ساخته ز هرگونه گردن برافراخته پدید آمد این گنبد تیزرو شگفتی
نماینده نوبه نو ابر ده و دو هفت شد کدخدای گرفتند هر یک سزاوار جای.